

Βρυξέλλες, 2 Δεκεμβρίου 2016
(OR. en)

15091/16

**Διοργανικός φάκελος:
2016/0376 (COD)**

**ENER 413
ENV 754
TRANS 473
ECOFIN 1149
RECH 340
IA 124
CODEC 1789**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	1 Δεκεμβρίου 2016
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2016) 761 final
Θέμα:	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο COM(2016) 761 final.

σνημμ.: COM(2016) 761 final

Βρυξέλλες, 30.11.2016
COM(2016) 761 final

2016/0376 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η «προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση» είναι καίριο στοιχείο της Ενεργειακής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται στην πράξη στην παρούσα πρόταση. Η φθηνότερη ενέργεια, η καθαρότερη ενέργεια, η ασφαλέστερη ενέργεια είναι η ενέργεια που δεν χρησιμοποιείται καθόλου. Η ενεργειακή απόδοση πρέπει να θεωρηθεί ως αυτούσια ενεργειακή πηγή. Είναι ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος για να υποστηριχθεί η μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών και για να δημιουργηθεί ανάπτυξη, απασχόληση και ευκαιρίες επενδύσεων.

Το νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε διαμορφωθεί με βάση στόχο ενεργειακής απόδοσης 20% για το 2020, ο οποίος πρέπει πλέον να επαναπροσδιορισθεί με ορίζοντα το 2030, μετά τη συμφωνία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το 2014 για στόχο τουλάχιστον 27% για το 2030, ο οποίος θα επανεξετασθεί μέχρι το 2020 με γνώμονα στόχο 30%, και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που καλεί σε δεσμευτικό στόχο 40%.

Στην παρούσα πρόταση καθορίζεται δεσμευτικός στόχος ενεργειακής απόδοσης 30% για το 2030 σε επίπεδο ΕΕ. Τα κράτη μέλη και οι επενδυτές θα έχουν συνεπώς μακροπρόθεσμη προοπτική για να χαράξουν και να προγραμματίσουν τις πολιτικές και τις επενδύσεις τους και για να προσαρμόσουν τις οικείες στρατηγικές ενεργειακής απόδοσης. Με την υποστήριξη εξειδικευμένων πολιτικών σε επίπεδο ΕΕ, εθνικό και περιφερειακό, ο στόχος αυτός θα αποφέρει βασικά και πολλαπλά οφέλη στην Ευρώπη. Ο στόχος αυτός αντιπροσωπεύει πτώση 17% της τελικής κατανάλωσης ενέργειας σε σύγκριση με το 2005. Θα οδηγήσει σε οικονομική ανάπτυξη με αύξηση του ΑΕΠ κατά περίπου 0,4% (70 δισεκατ. EUR). Η μεγαλύτερη ενεργειακή απόδοση θα βοηθήσει τις ευρωπαϊκές εταιρείες να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητά τους διατηρώντας χαμηλό το κόστος τους, τα δε τιμολόγια ηλεκτρικής ενέργειας για τα νοικοκυριά και τη βιομηχανία αναμένεται να μειωθούν κατά μέσο όρο από 161 σε 157 EUR/MWh. Θα δημιουργήσει επιχειρηματικές ευκαιρίες και απασχόληση, με 400.000 πρόσθετες θέσεις εργασίας σε όλους τους τομείς έως το 2030 όπως εκτιμάται, ειδικά στον κατασκευαστικό τομέα, όπως επίσης θα αυξήσει τη ζήτηση για ειδικευμένους εργατές. Τα κτίρια είναι από μόνα τους ο μεγαλύτερος καταναλωτής ενέργειας στην Ευρώπη, με 40% κατανάλωση τελικής ενέργειας, οπότε ο στόχος απόδοσης 30% έχει μεγάλο δυναμικό στον τομέα. Τέλος, το κόστος ελέγχου της ρύπανσης και της ζημίας στην υγεία πρέπει να μειωθεί κατά 4,5 με 8,3 δισεκατ. EUR και η ενεργειακή ασφάλεια θα βελτιωθεί σε μεγάλο βαθμό, διότι θα μειωθούν οι εισαγωγές φυσικού αερίου κατά 12% το 2030.

Βάσει της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίσουν ότι οι προμηθευτές και οι διανομείς ενέργειας θα αυξάνουν την οικεία εξοικονόμηση ενέργειας κατά 1,5% ετησίως. Η εν λόγω εξοικονόμηση, η οποία θα εφαρμοσθεί με εξειδικευμένα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης εξοικονόμησης και εναλλακτικά μέτρα, αποτελεί καίριο στοιχείο του πλαισίου ενεργειακής απόδοσης της ΕΕ. Αποδείχθηκε ότι έχει «ελκτικό» αποτέλεσμα για να ενθαρρυνθεί η εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση, να προσελκυσθούν ιδιωτικές επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση και να υποστηριχθεί η εμφάνιση νέων παραγόντων στην αγορά. Δημιουργεί πολιτική ώθηση για την ενεργειακή απόδοση, ενώ ταυτόχρονα αυξάνει τον ρυθμό ανακαίνισης των κτιρίων και την υιοθέτηση της χρήσης συσκευών και τεχνικών ενεργειακής απόδοσης. Αποτελεί την κύρια πολιτική για να

απασφαλισθούν, από το 2020 και εντεύθεν, οι απαραίτητες ιδιωτικές επενδύσεις και επιχειρησιατικές ευκαιρίες για τις εταιρείες της ΕΕ, ειδικά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η πρόταση επεκτείνει συνεπώς την υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας μετά το 2020 και ταυτόχρονα διατηρεί τον ρυθμό του 1,5% και τη δυνατότητα χρήσης τόσο των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης όσο και των εναλλακτικών μέτρων. Η πρόταση διατηρεί πλήρως την υπάρχουσα ευελιξία των κρατών μελών όσον αφορά τον τρόπο εφαρμογής της υποχρέωσης εξοικονόμησης, σύμφωνα με την περιβαλλοντική τους πολιτική και τις συνθήκες της αγοράς. Η πρόβλεψη αυτή είναι κεντρικής σημασίας για να επιτευχθούν οι στόχοι της Ένωσης για την ενέργεια και το κλίμα, καθώς η μισή περίπου εξοικονόμηση που χρειάζεται για να επιτευχθεί ο στόχος ενεργειακής απόδοσης του 30% το 2030 αναμένεται να προέλθει από την επέκταση του στόχου πέραν του 2020.

Για να καταστούν οι καταναλωτές κύριοι παράγοντες στην αγορά ενέργειας, η Επιτροπή προτείνει να βελτιωθεί η πληροφόρησή τους σχετικά την κατανάλωση ενέργειας για θέρμανση και ψύξη και να ενισχυθούν τα δικαιώματά τους όσον αφορά τη μέτρηση και την τιμολόγηση της θερμικής ενέργειας, ιδίως για τους κατοίκους πολυκατοικιών. Για να βελτιωθεί η συχνότητα της πληροφόρησης, εισάγεται υποχρέωση εξ αποστάσεως ανάγνωσης των μετρητών θερμότητας.

Με την πρόταση ενισχύονται οι κοινωνικές πτυχές της ενεργειακής απόδοσης, καθώς απαιτείται να λαμβάνεται υπόψη η ενεργειακή ένδεια στην κατάρτιση των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και των εναλλακτικών μέτρων. Η μείωση των λογαριασμών ενέργειας θα είναι ιδιαίτερα επωφελής για τους πλέον ευάλωτους καταναλωτές.

Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει μόνο τα άρθρα της οδηγίας που πρέπει να επικαιροποιηθούν προκειμένου να αντικατοπτρίζουν το χρονοδιάγραμμα για το 2030 και τις διατάξεις που αφορούν τη μέτρηση και την τιμολόγηση. Πλην των τεχνικών τροποποιήσεων στον προκαθορισμένο συντελεστή του παραρτήματος IV και την εξουσιοδότηση του άρθρου 22, τα υπόλοιπα άρθρα της οδηγίας παραμένουν αμετάβλητα.

- **Συνοχή με τις υφιστάμενες διατάξεις πολιτικής**

Η ενεργειακή απόδοση και η αρχή «προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση» είναι στο επίκεντρο της ενεργειακής στρατηγικής της Ένωσης. Η πρόταση εξορθολογίζει και απλουστεύει τις υπάρχουσες διατάξεις και αυξάνει τη συνοχή με άλλα στοιχεία της δέσμης μέρων για Καθαρή Ενέργεια για Όλους τους Ευρωπαίους, και ιδίως με τον νέο κανονισμό περί διακυβέρνησης, τον νέο σχεδιασμό της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και την επικαιροποίηση της νομοθεσίας για την ανανεώσιμη ενέργεια.

Θα καταστήσει επίσης δυνατόν να αξιοποιηθεί πλήρως το δυναμικό της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων με την αύξηση του ρυθμού ενεργειακής ανακαίνισης των κτιρίων. Οι προμηθευτές και διανομείς ενέργειας συχνά επιτυγχάνουν την υποχρέωση εξοικονόμησης του 1,5% με την εφαρμογή μέτρων ενεργειακής απόδοσης στις κατοικίες των

μεμονωμένων πελατών τους. Στο συνοδευτικό έγγραφο εργασίας δίδονται παραδείγματα ορθής πρακτικής στην ενεργειακή απόδοση από όλη την Ένωση¹.

Οι στόχοι για την ενεργειακή απόδοση συνδέονται με στόχους για το κλίμα, και ειδικότερα με την απόφαση επιμερισμού των προσπαθειών², η οποία καθορίζει τους στόχους μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (ΑΘ) για τα κράτη μέλη. Οι πολιτικές για την ενεργειακή απόδοση επιταχύνουν σημαντικά την αξιοποίηση των τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας στους τομείς των κτιρίων, της βιομηχανίας και των μεταφορών. Τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης συνιστούν έναν οικονομικά αποδοτικό τρόπο που θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να επιτύχουν τον στόχο του συστήματος εμπορίας εκπομπών ΕΕ (ETS)³ και της απόφασης επιμερισμού των προσπαθειών, καθώς το άρθρο 7 της οδηγίας απαιτεί από τα κράτη μέλη την επίτευξη πραγματικής εξοικονόμησης ενέργειας και, συνεπώς, προάγει την εφαρμογή μέτρων στην πράξη.

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις των διατάξεων που αφορούν τη μέτρηση και την τιμολόγηση θα βελτιωθεί η συνοχή με τη νομοθεσία της εσωτερικής αγοράς ενέργειας για την ηλεκτρική ενέργεια και θα υποστηριχθούν άλλες πρωτοβουλίες της Ενεργειακής Ένωσης: τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη θέρμανση και την ψύξη⁴ και τη Νέα Συμφωνία για τους καταναλωτές ενέργειας.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 194 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο αποτελεί τη νομική βάση των μέτρων για την ενέργεια. Αυτό αποτελεί και τη νομική βάση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση, η οποία τροποποιείται με την παρούσα πρόταση. Δεδομένου ότι η Συνθήκη περιέχει ειδική νομική βάση για την ενέργεια, κρίνεται σκόπιμο να χρησιμοποιηθεί.

• Επικουρικότητα

Τα νομοθετήματα για την ενεργειακή απόδοση που θεσπίζονται σε επίπεδο ΕΕ αντικατοπτρίζουν την αυξανόμενη σπουδαιότητα της ενέργειας ως πολιτικής και οικονομικής πρόκλησης και τη στενή διασύνδεσή της με τους τομείς της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού, της κλιματικής αλλαγής, της αειφορίας, της εσωτερικής αγοράς και της οικονομικής ανάπτυξης. Λόγω των αδυναμιών της αγοράς και των κανονιστικών ρυθμίσεων δεν θα πραγματοποιηθούν μεγάλες οικονομικά αποδοτικές επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα επίπεδο κατανάλωσης ενέργειας το 2030 που

¹ SWD (2016) 404

² Απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών αυτών μέχρι το 2020 http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2009.140.01.0136.01.ENG

³ Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε σε έναν στόχο μείωσης των εκπομπών κατά 43% στο πλαίσιο του ETS της ΕΕ σε σύγκριση με το 2005 και έναν στόχο για το 2030 εκτός του πλαισίου του ETS της ΕΕ (που περιλαμβάνει την απόφαση επιμερισμού των προσπαθειών και τη χρήση της γης, αλλαγή στη χρήση της γης και δασοκομικές δραστηριότητες) για μείωση κατά 30% σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Ο δεύτερος θα εφαρμοστεί μέσω εθνικών δεσμευτικών στόχων.

⁴ COM(2016) 51 final, της 16.2.2016

δεν θα συνάδει με τη συμφωνία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Οκτώβριο του 2014. Μέχρι σήμερα, οι στόχοι ενεργειακής απόδοσης δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς μόνον από τα κράτη μέλη και, ως εκ τούτου, απαιτείται δράση σε επίπεδο Ένωσης για να διευκολυνθεί και να υποστηριχθεί η ανάληψη δραστηριοτήτων σε εθνικό επίπεδο. Τηρείται η αρχή της επικουρικότητας, καθώς τα κράτη μέλη θα διατηρήσουν το ίδιο επίπεδο ευελιξίας που απολαμβάνουν σήμερα όσον αφορά την επιλογή του μίγματος πολιτικής και την προσέγγιση τους για την επίτευξη της απαιτούμενης εξοικονόμησης έως το 2030, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου σταδιακής κατάργησης της εξοικονόμησης.

- **Αναλογικότητα**

Βάσει της αρχής της αναλογικότητας, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν υπερβαίνουν ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των καθοριζόμενων στόχων. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου θα καταστήσουν δυνατή την προσαρμογή του στο χρονικό διάστημα έως το 2030 και θα βελτιώσουν τη σαφήνεια και τη λειτουργικότητά του. Η προτεινόμενη επιλογή που εξετάστηκε για το άρθρο 7 δεν αναμένεται να υπερβεί τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων (απαιτήσεις εξοικονόμησης έως το 2030). Η εκτίμηση επιπτώσεων καθορίζει τον λόγο για τον οποίο είναι σκόπιμο να διατηρηθεί το ίδιο ποσοστό του 1,5% ανά έτος για τη νέα περίοδο (2021-2030).

Το πεδίο εφαρμογής των στοιχείων που προτείνονται στις επιλογές περιορίζεται στις πτυχές για τις οποίες απαιτείται δράση από την Ένωση (καθορισμός της απαίτησης εξοικονόμησης και θέσπιση πλαισίου, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εξοικονόμηση αυτές επιτυγχάνεται με αξιόπιστο τρόπο).

Οι τροποποιήσεις απλούστευσης και αποσαφήνισης θα διευκολύνουν τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τις διατάξεις και να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις εξοικονόμησης ενέργειας.

Οι τροποποιήσεις στα άρθρα 9-11 είναι απίθανο να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη χειρίζονται ήδη υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη μέτρηση και την τιμολόγηση για τους καταναλωτές ενέργειας, ενώ καθορίστηκαν κατάλληλες προθεσμίες για υποχρεώσεις που αφορούν τις συσκευές με δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης.

- **Επιλογή του νομικού μέσου**

Δεδομένου ότι η παρούσα πρόταση τροποποιεί μια υφιστάμενη οδηγία, μια τροποποιητική οδηγία είναι το κατάλληλο νομικό μέσο.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Στις 4 Νοεμβρίου 2015 δρομολογήθηκε δημόσια διαβούλευση, προκειμένου τα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις και τις αντιδράσεις τους. Σύμφωνα με τις αρχές της ορθής πρακτικής, κατά την έρευνα παραλαμβάνονταν απαντήσεις επί περισσότερο από 12 εβδομάδες.

Από τη διαδικτυακή έρευνα παραλήφθηκαν 332 απαντήσεις και στην ηλεκτρονική διεύθυνση εστάλησαν 69 πρόσθετα έγγραφα, είτε συμπληρωματικά, είτε εν είδει επιτόπιων απαντήσεων

στην έρευνα. Οι περισσότερες εισηγήσεις υποβλήθηκαν από κλαδικές ενώσεις (140), ιδιωτικές επιχειρήσεις (47) και ΜΚΟ (33). Συνολικά 19 κεντρικές δημόσιες αρχές υπέβαλαν εισηγήσεις, συμπεριλαμβανομένων 18 από το εσωτερικό της ΕΕ και τη Νορβηγία. Από τις 18 κεντρικές δημόσιες αρχές από το εσωτερικό της ΕΕ, 3 ζήτησαν να παραμείνουν ανώνυμες. Οι υπόλοιπες 15 ήταν από την Αυστρία, το Βέλγιο, την Κροατία, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Δανία, την Εσθονία, τη Φινλανδία, τη Γαλλία, την Ουγγαρία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, τις Κάτω Χώρες, τη Σλοβακία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε στοχευμένη διαβούλευση με τα κράτη μέλη στη συνεδρίαση της επιτροπής της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση στις 2 Φεβρουαρίου 2016 και στη συνεδρίαση της Συντονισμένης Δράσης στις 17 και 18 Μαρτίου 2016.

Περαιτέρω σχόλια από εμπλεκόμενους φορείς συλλέχθηκαν μέσω θεματικών ημερίδων, κυρίως με αντικείμενο την παρακολούθηση και την επαλήθευση (3 Φεβρουαρίου 2016) και την εμπορική εκμετάλλευση της εξοικονόμησης ενέργειας δυνάμει του άρθρου 7 (29 Φεβρουαρίου 2016).

Στις 14 Μαρτίου 2016, πραγματοποιήθηκε ειδική εκδήλωση για τα ενδιαφερόμενα μέρη, εστιαζόμενη στις επιλογές πολιτικής και η συζήτηση τροφοδότησε την εκτίμηση επιπτώσεων (βλ. συμπεράσματα κατωτέρω). Επιπλέον, η εκδήλωση για τα ενδιαφερόμενα μέρη, με 282 συμμετέχοντες από την ευρωπαϊκή βιομηχανία, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και κράτη μέλη διεξήχθη για να συζητηθεί ο στόχος για το 2030. Η πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών που εξέφρασαν την άποψή τους, υποστήριξαν έναν στόχο έως 40 % για το 2030, αλλά δεν κατέληξαν σε οριστική άποψη όσον αφορά τη δεσμευτική φύση του στόχου.

- **Συγκέντρωση και χρήση εμπειρογνωσίας**

Οι ακόλουθες μελέτες εκπονήθηκαν από εξωτερικούς αναδόχους:

- Τελική έκθεση αξιολόγησης της εφαρμογής του άρθρου 7 της ΟΕΑ, Ricardo-AEA/ CE Delft.
- Σχέδιο τελικής έκθεσης για την αξιολόγηση του κόστους και των οφελών των υποχρεώσεων των Καθεστώτων Υποχρέωσης Ενεργειακής Απόδοσης (KYEA), RAP.
- Ανάλυση της εκτίμησης επιπτώσεων του άρθρου 7 της ΟΕΑ, Ricardo-AEA/ CE Delft (στο πλαίσιο της τρίτης μελέτης παρακολούθησης για το άρθρο 7).
- «Ανάλυση των ορθών πρακτικών και ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών για τον ακριβή και δίκαιο επιμερισμό του κόστους για ατομική κατανάλωση θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων με σκοπό τη στήριξη της εφαρμογής των σχετικών διατάξεων των άρθρων 9-11 της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση», Empirica.

Για τις τροποποιήσεις στα άρθρα 1 και 3, χρησιμοποιήθηκε το μοντέλο του ενεργειακού συστήματος PRIMES του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών (EMΠ). Επιπλέον, για τα μακροοικονομικά μοντέλα και την ανάλυση χρησιμοποιήθηκε εμπειρογνωσία του EMΠ, του τμήματος Οικονομετρίας του Cambridge και της Ernest and Young.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Εξετάστηκαν οι ακόλουθες επιλογές :

Όσον αφορά το επίπεδο του στόχου, αξιολογήθηκε η μείωση της κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας σε σύγκριση με τη γραμμή βάσης 27, 30, 33, 35 και 40% του 2007. Όσον αφορά τη διαμόρφωση του στόχου, αναλύθηκαν η πρωτογενής και/ή η τελική κατανάλωση ενέργειας, ένας στόχος εξοικονόμησης ή ένας στόχος ενεργειακής έντασης. Όσον αφορά τη φύση του στόχου, εξετάστηκαν οι ακόλουθες επιλογές:

- Επιλογή 1: εθνικοί ενδεικτικοί στόχοι και ενδεικτικοί στόχοι ΕΕ·
- Επιλογή 2: δεσμευτικός στόχος ΕΕ·
- Επιλογή 3: δεσμευτικοί στόχοι κρατών μελών·

Για το άρθρο 7:

- Επιλογή 1: μη λήψη μέτρων σε επίπεδο ΕΕ - συνέχεια με κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το κανονιστικό πλαίσιο και την εφαρμογή έως το 2020·
- Επιλογή 2: παράταση του άρθρου 7 έως το 2030·
- Επιλογή 3: παράταση του άρθρου 7 έως το 2030, απλούστευση και επικαιροποίηση·
- Επιλογή 4: παράταση του άρθρου 7 έως το 2030, αύξηση του ποσοστού εξοικονόμησης.

Όσον αφορά τα άρθρα 9-11:

- Επιλογή 1: ενισχυμένη εφαρμογή και περαιτέρω καθοδήγηση (μη νομοθετική επιλογή)·
- Επιλογή 2: αποσαφήνιση και επικαιροποίηση, καθώς και κωδικοποίηση ορισμένων διατάξεων που αφορούν την αύξηση της συνοχής με τη νομοθεσία για την εσωτερική αγορά ενέργειας.

Όλες οι επιλογές αξιολογούνται στην εκτίμηση επιπτώσεων και συγκρίνονται με το σενάριο αναφοράς και μεταξύ τους. Από την αξιολόγηση προέκυψε ότι επίπεδο ενεργειακής απόδοσης υψηλότερο του 27 % το 2030 θα αποφέρει μεγαλύτερα οφέλη όσον αφορά την απασχόληση και την οικονομική μεγέθυνση, την ασφάλεια του εφοδιασμού, τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, την υγεία και το περιβάλλον. Με βάση την παραπάνω πολυδιάστατη ανάλυση, ελήφθη πολιτική απόφαση για δεσμευτικό στόχο ενεργειακής απόδοσης 30 %. Ως αποτέλεσμα της ανάλυσης, η επιλογή 3 για το άρθρο 7 και η επιλογή 2 για τα άρθρα 9-11 συνιστούν τις προτιμώμενες επιλογές, διότι είναι οι πλέον αποτελεσματικές και αποδοτικές για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων και συνάδουν με άλλα πεδία της ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ

Η παράταση της ισχύος του άρθρου 7 έως το 2030 με βάση την προτιμώμενη επιλογή θα συμβάλει στη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και των εκπομπών CO₂ και ταυτόχρονα θα βελτιώσει την ποιότητα του αέρα.

Όσον αφορά τις κοινωνικές επιπτώσεις, η προτιμώμενη επιλογή αναμένεται ότι θα έχει θετικές επιπτώσεις στην απασχόληση: ανάλυση περισσότερων από 20 μελετών κατέδειξε ότι για κάθε 1,2 εκατομμύρια ευρώ που δαπανώνται για την ενεργειακή απόδοση, υποστηρίζονται άμεσα 23 θέσεις εργασίας στον κλάδο της ενεργειακής απόδοσης. Εάν εφαρμοσθεί η αναλογία αυτή στη συνολική δαπάνη των ενεργειακών επιχειρήσεων, για

παράδειγμα στην Αυστρία, τη Δανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο, και αν υποθεθεί συντελεστής μόχλευσης 2, εξάγεται το συμπέρασμα ότι τα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης στις χώρες αυτές υποστηρίζουν έως και 100 000 θέσεις εργασίας. Θετικές επιπτώσεις αναμένονται και όσον αφορά το ζήτημα της ενεργειακής ένδειας: σύμφωνα με μελέτη που εκπονήθηκε το 2013 από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, η μείωση του κόστους των καυσίμων με τη λήψη μέτρων ενεργειακής απόδοσης θα μπορούσε να μετριάσει την ενεργειακή ένδεια και θα συνέβαλε στην αντιμετώπιση προβλημάτων που σχετίζονται με την ανισότητα και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η πρόταση δεν εξαιρεί τις μικροεπιχειρήσεις, αλλά η οδηγία περιέχει ειδικές διατάξεις για μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), οι οποίες δεν υπόκεινται στην υποχρέωση διενέργειας ενεργειακού ελέγχου κάθε τέσσερα έτη. Τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να εκπονήσουν προγράμματα για να ενθαρρύνουν τις ΜΜΕ να διενεργούν ενεργειακούς ελέγχους, και δύνανται να καθιερώσουν καθεστώτα στήριξης για την κάλυψη του κόστους των εν λόγω ενεργειακών ελέγχων.

Η υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας του άρθρου 7 της οδηγίας συχνά μεθερμηνεύεται στην πράξη σε πολλά μικρής κλίμακας μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας, ιδίως στην ανακαίνιση κτιρίων. ΜΜΕ, για παράδειγμα μικρές κατασκευαστικές εταιρείες, ωφελούνται από τις εν λόγω επιχειρηματικές ευκαιρίες και η παράταση της ισχύος του άρθρου 7 μετά το χρονικό όριο του 2020 έως το 2030 θα επιτρέψει τη συνέχιση αυτών των θετικών επιπτώσεων. Η επέκταση των συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης έχει ωθήσει τους προμηθευτές ενέργειας να χρησιμοποιούν εταιρείες ενεργειακών υπηρεσιών (ΕΕΥ), οι οποίες συχνά είναι ΜΜΕ.

Το 2016, η Επιτροπή διενήργησε έλεγχο καταλληλότητας για τον κατασκευαστικό κλάδο στους τομείς πολιτικής της εσωτερικής αγοράς και της ενεργειακής απόδοσης, ο οποίος κατέδειξε ότι, συνολικά, η νομοθεσία της ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση απέφερε θετικά αποτελέσματα στον κατασκευαστικό τομέα και δημιούργησε αυξημένες επιχειρηματικές ευκαιρίες που συνδέονται με ενεργειακά αποδοτικές ανακαινίσεις κτιρίων.

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις όσον αφορά τη μέτρηση και την τιμολόγηση για τους καταναλωτές ενέργειας θα διευκρινισθούν και θα επικαιροποιηθούν οι κείμενες διατάξεις, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάπτυξη και τα οφέλη συσκευών εξ αποστάσεως μέτρησης της θερμικής κατανάλωσης και να αυξηθούν οι πληροφορίες και η συχνότητά τους που αφορούν την ατομική κατανάλωση ενέργειας.

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις της οδηγίας θα απλουστευθεί και θα αποσαφηνισθεί η εφαρμογή για τα κράτη μέλη και θα ελαχιστοποιηθεί, κατά το δυνατόν, η αλληλοεπικάλυψη με άλλες νομοθετικές πράξεις και πολιτικές για την ενέργεια.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Με την πρόταση τροποποιείται υπάρχουσα οδηγία για την ενεργειακή απόδοση και παρά το γεγονός ότι οι απαιτήσεις παρατείνονται χρονικά, δεν αναμένεται επιβάρυνση των δημοσίων αρχών με σημαντικό πρόσθετο δημοσιονομικό ή διοικητικό κόστος, διότι τα κράτη μέλη έχουν ήδη θέσει σε εφαρμογή μέτρα και δομές. Στις περισσότερες περιπτώσεις, το κόστος που σχετίζεται με τα μέτρα βάσει των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης μετακυλύεται στους τελικούς καταναλωτές, οι οποίοι, όμως, ωφελούνται από μειωμένους ενεργειακούς λογαριασμούς λόγω της μειωμένης κατανάλωσης ενέργειας.

Η πρόταση δεν έχει καμία επίπτωση στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

Η πρόταση δεν επιφέρει αλλαγές στις ισχύουσες υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών. Η μελλοντική νομοθετική πρόταση για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης θα διασφαλίσει την καθιέρωση διαφανούς και αξιόπιστου συστήματος προγραμματισμού, υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης, με βάση ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα και εκθέσεις προόδου των κρατών μελών, στις οποίες θα αξιολογείται τακτικά η εφαρμογή των εθνικών σχεδίων. Θα μετριάσει τον διοικητικό φόρτο των κρατών μελών, θα επιτρέπει όμως πάντοτε στην Επιτροπή να παρακολουθεί την πρόοδο των κρατών μελών στην επίτευξη των οικείων στόχων ενεργειακής απόδοσης και του συνολικού στόχου της ΕΕ. Μετά την έγκριση της πρότασης, οι δείκτες επιτυχίας σύμφωνα με την προτιμώμενη επιλογή θα είναι οι ακόλουθοι:

- ορθή μεταφορά και εφαρμογή των τροποποιήσεων της οδηγίας·
- αυξημένη πρόοδος στην επίτευξη των στόχων ενεργειακής απόδοσης των κρατών μελών και της ΕΕ·
- καλύτερη ενημέρωση των καταναλωτών για τη θερμική ενέργεια που καταναλώνουν·
- μειωμένος διοικητικός φόρτος για τα κράτη μέλη και αποτελεσματικότερη υποβολή εκθέσεων των κρατών μελών για τα μέτρα και την εξοικονόμηση.

Σε μία από τις προτεινόμενες τροποποιήσεις της οδηγίας προστίθεται απαίτηση για την Επιτροπή να προβεί σε γενική επανεξέταση της οδηγίας έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024. Οι ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές για το άρθρο 7⁵ και τα άρθρα 9-11⁶ θα επικαιροποιηθούν ώστε να ανταποκρίνονται στις αλλαγές που επέρχονται με την παρούσα πρόταση.

• Αναλυτική επεξήγηση των συγκεκριμένων διατάξεων της πρότασης

Τα άρθρα 1 και 3 της οδηγίας τροποποιούνται προκειμένου να προστεθεί ο δεσμευτικός ενωσιακός στόχος ενεργειακής απόδοσης 30 % για το 2030.

Δεν υπάρχουν εθνικοί δεσμευτικοί στόχοι για τα κράτη μέλη αλλά οι ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης για το 2030 θα κοινοποιηθούν μέσω των ολοκληρωμένων σχεδίων των κρατών μελών για την ενέργεια και το κλίμα. Η Επιτροπή θα αξιολογήσει τις ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης για το 2030 και στη νομοθετική πρόταση για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης θα καθορίσει τη διαδικασία με την οποία θα διασφαλίζεται ο τρόπος συμβολής των συνεισφορών στον στόχο

⁵ SWD (2013) 451 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0451&from=EN>

⁶ SWD (2013) 48 final <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0448&from=EN>

ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης για το 2030. Η Επιτροπή θα αξιολογήσει επίσης την πρόοδο που σημειώνεται στην ενεργειακή απόδοση με ορίζοντα το 2030 και θα προτείνει πρόσθετα μέτρα εάν η Ένωση δεν βρίσκεται σε τροχιά επίτευξης του στόχου για το 2030. Στο πλαίσιο αυτό, η αξιολόγηση της Επιτροπής για τη συνολική πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την εφαρμογή των ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα είναι καθοριστικής σημασίας. Επίσης, οι τακτικές αξιολογήσεις από την Επιτροπή της προόδου που σημειώνουν τα κράτη μέλη και η Ένωση συνολικά στην επίτευξη των στόχων για το 2030 προσδιορίζονται στη νομοθετική πρόταση για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης.

Το άρθρο 4, σύμφωνα με το οποίο απαιτείται τα κράτη μέλη να χαράξουν μακροπρόθεσμη στρατηγική για την προσέλκυση επενδύσεων για την ανακαίνιση του εθνικού κτιριακού αποθέματος, θα διαγραφεί από την παρούσα οδηγία και θα προστεθεί στην οδηγία για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, όπου εντάσσεται καλύτερα λόγω της πρωτοβουλίας «έξυπνη χρηματοδότηση» για τα κτίρια, των μακροπρόθεσμων σχεδίων για κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας και του στόχου για απαλλαγή των κτιρίων από ανθρακούχες εκπομπές.

Το άρθρο 7 τροποποιείται προκειμένου να παραταθεί η περίοδος υποχρέωσης μετά το 2020 έως το 2030 και να καταστεί σαφές ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιτύχουν την απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας με καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, εναλλακτικά μέτρα ή με συνδυασμό των δύο προσεγγίσεων. Τα κράτη μέλη θα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη σε ορισμένο βαθμό την εγκατάσταση νέων τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό των κτιρίων. Το παράρτημα V τροποποιείται επίσης προκειμένου να απλουστευθεί ο τρόπος υπολογισμού της εξοικονόμησης ενέργειας και να διευκρινιστεί ποια εξοικονόμηση είναι επιλέξιμη για τους σκοπούς του άρθρου 7. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας συνεπεία μέτρων που στοχεύουν στην ανακαίνιση των κτιρίων, η οποία επιτρέπεται πλέον να δηλώνεται πλήρως.

Ο υπολογισμός του ύψους της απαιτούμενης εξοικονόμησης για την περίοδο 2021-2030 θα εξακολουθήσει να βασίζεται στις μέσες ετήσιες πωλήσεις ενέργειας σε τελικούς καταναλωτές των τριών ετών που προηγούνται της έναρξης της συγκεκριμένης περιόδου υποχρέωσης. Τα κράτη μέλη μπορούν ήδη να συμπεριλαμβάνουν στα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης κοινωνικές απαιτήσεις στοχευμένες στα νοικοκυριά που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια. Το τροποποιημένο άρθρο 7 ενισχύει την εν λόγω διάταξη και απαιτεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη την ενεργειακή ένδεια κατά τον σχεδιασμό εναλλακτικών μέτρων. Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να υποστηρίζει την προσβασιμότητα των καταναλωτών που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια στα μέτρα ενεργειακής απόδοσης μέσω της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών.

Το άρθρο 9 που αφορά την μέτρηση και το άρθρο 10 που αφορά την τιμολόγηση τροποποιούνται, ώστε να καταστούν εφαρμοστέα μόνον για το φυσικό αέριο, και ταυτόχρονα συμπληρώνονται με νέες, παρόμοιες και σαφείς διατάξεις εφαρμοστέες μόνο για τη θέρμανση, την ψύξη και το ζεστό νερό οικιακής χρήσης από κεντρικές εγκαταστάσεις.

Εισάγεται διάκριση μεταξύ τελικών πελατών και τελικών καταναλωτών, προκειμένου να αποσαφηνιστεί η δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων με επιμερισμένη μέτρηση της κατανάλωσης. Η έγκαιρη και σαφής ανάδραση των καταναλωτών σχετικά με την πραγματική τους κατανάλωση ενέργειας μπορεί να συντελέσει στην κατάρτιση των λογαριασμών ενέργειας αλλά η ανάδραση αυτή είναι

αποτελεσματικότερη όταν είναι συχνή· συνεπώς, οι συσκευές μέτρησης θερμικής ενέργειας πρέπει, με την πάροδο του χρόνου, να παρέχουν τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως, προκειμένου να εξασφαλίζεται με οικονομικά αποδοτικό τρόπο η πρόσβαση των καταναλωτών σε στοιχεία κατανάλωσης σε συχνή και, τελικώς, σε μηνιαία βάση. Ένα άλλο όφελος είναι ότι με την εξ αποστάσεως ανάγνωση δεν χρειάζεται οι καταναλωτές να βρίσκονται στο σπίτι και να δίνουν πρόσβαση στους καταμετρητές πρόσβαση στους χώρους που βρίσκονται οι μετρητές. Το παράρτημα VII τροποποιείται επίσης προκειμένου να διασφαλιστεί συνοχή με τα άρθρα 9 έως 11.

Οι διατάξεις του άρθρου 15 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας σχετικά με τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή ενέργειας καταργούνται, ώστε να καταστεί δυνατόν να περιληφθούν νέες ισοδύναμες διατάξεις στις νομοθετικές προτάσεις στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας σχεδιασμού της αγοράς. Για την παράγραφο 8 του άρθρου 15, αυτό θα γίνει με τρόπο που θα εξασφαλίζει ότι διατηρούνται πλήρως τα καθήκοντα που ανατίθενται στα κράτη μέλη με αυτές τις απαιτήσεις.

Το άρθρο 23 όσον αφορά τις κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες τροποποιείται ώστε να διαγραφεί το υφιστάμενο χρονικό όριο εξουσιοδότησης και να αντικατασταθεί από τη συνήθη πενταετή χρονική περίοδο που καθορίζεται στην κοινή αντίληψη μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις.

Το άρθρο 24 θα τροποποιηθεί με τη νομοθετική πρόταση για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης.

Προστίθεται γενική ρήτρα επανεξέτασης, δυνάμει της οποίας η Επιτροπή πρέπει να αξιολογήσει την οδηγία και να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024 και κατόπιν ανά πενταετία.

Ο προκαθορισμένος συντελεστής πρωτογενούς ενέργειας (PEF) του παραρτήματος IV τροποποιείται ώστε να ληφθεί υπόψη η τεχνολογική πρόοδος. Ο συντελεστής αυτός θα μπορούσε να τροποποιηθεί με κατ' εξουσιοδότηση πράξη, αλλά κρίνεται ορθότερο να χρησιμοποιηθεί η παρούσα νομική πρόταση για την επίτευξη του ίδιου σκοπού.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 194 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁷,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁸,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συγκράτηση της ενεργειακής ζήτησης συνιστά μια εκ των πέντε διαστάσεων της στρατηγικής για την Ενεργειακή Ένωση που εγκρίθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2015. Με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης θα ωφεληθεί το περιβάλλον, θα μειωθούν οι εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου, θα βελτιωθεί η ενεργειακή ασφάλεια με τη μείωση της εξάρτησης από την εισαγόμενη ενέργεια από χώρες εκτός της Ένωσης, θα περικοπεί το ενεργειακό κόστος για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, θα μετριασθεί η ενεργειακή ένδεια και θα επέλθει αύξηση των θέσεων εργασίας και της οικονομικής δραστηριότητας σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Αυτό συνάδει με τις δεσμεύσεις της Ένωσης στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης και του παγκόσμιου θεματολογίου για το κλίμα που αποφάσισαν με τη συμφωνία του Παρισιού τον Δεκέμβριο του 2015 τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή.
- (2) Η οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹ αποτελεί ένα στοιχείο προόδου προς την επίτευξη της Ενεργειακής Ένωσης, στο πλαίσιο της

⁷ EE C [...] της [...], σ. [...].

⁸ EE C [...] της [...], σ. [...].

οποίας η ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως αυτοτελής πηγή ενέργειας. Η αρχή «προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση» θα πρέπει να συνεκτιμάται κατά τον καθορισμό νέων κανόνων από πλευράς προσφοράς και άλλων τομέων πολιτικής. Η Επιτροπή πρέπει να μεριμνήσει ώστε η ενεργειακή απόδοση και η ανταπόκριση στη ζήτηση να μπορούν να ανταγωνίζονται επί ίσοις όροις με τη δυναμικότητα παραγωγής. Η ενεργειακή απόδοση πρέπει να εξετάζεται όποτε λαμβάνονται αποφάσεις σχετικές με τον προγραμματισμό ή τη χρηματοδότηση ενεργειακού συστήματος. Πρέπει να επιτυγχάνονται βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης όποτε αυτό είναι οικονομικά αποδοτικότερο από ισοδύναμες λύσεις στο σκέλος της προσφοράς. Αυτό αναμένεται να βοηθήσει στην αξιοποίηση πολλών οφελών της ενεργειακής απόδοσης για την ευρωπαϊκή κοινωνία, και ιδίως για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου 2014 καθόρισε στόχο ενεργειακής απόδοσης 27 % έως το 2030, ο οποίος θα επανεξετασθεί «με γνώμονα ενωσιακό ποσοστό 30 %». Τον Δεκέμβριο του 2015, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να αξιολογήσει τη βιωσιμότητα του στόχου 40% της ενεργειακής απόδοσης για το ίδιο χρονικό διάστημα. Επομένως, κρίνεται σκόπιμο να επανεξετασθεί και, κατά συνέπεια, να τροποποιηθεί η οδηγία ώστε να προσαρμοστεί στην προοπτική του 2030.
- (4) Δεν υφίστανται δεσμευτικοί στόχοι σε εθνικό επίπεδο με προοπτική το 2030. Για να επιτύχει η Ένωση τους στόχους ενεργειακής απόδοσης για το 2020 και το 2030 σε επίπεδο ΕΕ, εκφρασμένους σε πρωτογενή και τελική κατανάλωση ενέργειας, είναι αναγκαίο να καθορισθούν με σαφήνεια υπό μορφή δεσμευτικού στόχου 30 %. Η ανωτέρω διευκρίνιση σε επίπεδο Ένωσης δεν πρέπει να περιορίσει τα κράτη μέλη, διότι διατηρούν την ελευθερία τους να καθορίζουν τις εθνικές συνεισφορές με βάση την πρωτογενή ή την τελική κατανάλωση ενέργειας ή την εξοικονόμηση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας ή την ενεργειακή ένταση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 321 εκατ. ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας ή τα 987 εκατ. ΤΠΠ τελικής ενέργειας. Αυτό σημαίνει ότι η κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας πρέπει να μειωθεί στην Ένωση κατά 23% και η κατανάλωση τελικής ενέργειας κατά 17% σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Η τακτική αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται προς την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για το 2030 είναι αναγκαία και προς τούτο προβλέπεται στη νομοθετική πρόταση για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης
- (5) Η υποχρέωση των κρατών μελών να χαράξουν μακροπρόθεσμες στρατηγικές για την κινητοποίηση επενδύσεων για την ανακαίνιση του εθνικού κτιριακού αποθέματος και να τις κοινοποιήσουν στην Επιτροπή πρέπει να διαγραφεί από την οδηγία 2012/27/ΕΕ και να προστεθεί στην οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰, στην οποία αρμόζει με τα μακροπρόθεσμα σχέδια για κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας και την απαλλαγή των κτιρίων από ανθρακούχες εκπομπές.

⁹ Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

¹⁰ Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13).

- (6) Ενόψει του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030, η υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας θα πρέπει να παραταθεί πέραν του 2020. Η παράταση της περιόδου δέσμευσης πέραν του 2020 θα δημιουργούσε μεγαλύτερη σταθερότητα για τους επενδυτές και, συνεπώς, θα ενθαρρύνει τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις και τα μακροπρόθεσμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης, όπως η ανακαίνιση κτιρίων.
- (7) Τα κράτη μέλη απαιτείται να τηρήσουν υποχρέωση σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση για όλη την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης, ισοδύναμη με «νέα» εξοικονόμηση 1,5% στις ετήσιες πωλήσεις ενέργειας. Η απαίτηση αυτή θα μπορούσε να τηρηθεί με νέα μέτρα πολιτικής που θα ληφθούν κατά τη διάρκεια της νέας περιόδου υποχρέωσης από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030 ή με μεμονωμένες νέες δράσεις συνεπεία της λήψης μέτρων πολιτικής κατά τη διάρκεια ή πριν από την προηγούμενη περίοδο, για τα οποία όμως οι μεμονωμένες δράσεις που επιφέρουν εξοικονόμηση ενέργειας αναλαμβάνονται στην πραγματικότητα κατά τη διάρκεια της νέας περιόδου.
- (8) Τα μακροπρόθεσμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης θα εξακολουθήσουν να παρέχουν εξοικονόμηση ενέργειας μετά το 2020, για να συμβάλουν όμως στον επόμενο στόχο ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης για το 2030, τα μέτρα αυτά πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα νέα εξοικονόμηση μετά το 2020. Από την άλλη πλευρά, η εξοικονόμηση ενέργειας που θα επιτευχθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020 δεν επιτρέπεται να υπολογιστεί στην απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.
- (9) Η νέα εξοικονόμηση πρέπει να είναι επιπρόσθετη της συνήθους, ώστε η εξοικονόμηση που θα επιτυγχάνοταν ούτως ή άλλως να μην μπορεί να δηλωθεί. Προκειμένου να υπολογίζονται οι επιπτώσεις των εισαγόμενων μέτρων, επιτρέπεται να υπολογίζεται μόνον η καθαρή εξοικονόμηση, μετρούμενη ως η μεταβολή της κατανάλωσης ενέργειας που συνδέεται απευθείας με τα συγκεκριμένα μέτρα ενεργειακής απόδοσης. Για να υπολογίζουν την καθαρή εξοικονόμηση, τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν ένα βασικό σενάριο όσον αφορά την εξέλιξη της κατάστασης σε περίπτωση μη άσκησης της εν λόγω πολιτικής. Η πολιτική παρέμβαση θα πρέπει να αξιολογείται με βάση το καθορισμένο βασικό σενάριο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι ενδέχεται να αναληφθούν άλλες πολιτικές παρεμβάσεις κατά το ίδιο χρονικό πλαίσιο, οι οποίες μπορούν επίσης να έχουν επίπτωση στην εξοικονόμηση ενέργειας, ώστε να μην είναι δυνατόν να αποδοθούν μόνο στο συγκεκριμένο μέτρο πολιτικής όλες οι παρατηρούμενες αλλαγές από την άσκηση της αξιολογούμενης πολιτικής παρέμβασης. Οι δράσεις του υπόχρεου, του συμμετέχοντος ή του εξουσιοδοτηθέντος μέρους αναμένεται ότι θα συμβάλουν στην επίτευξη της δηλούμενης εξοικονόμησης, ώστε να διασφαλίζεται η εκπλήρωση της υποχρέωσης της σημαντικότητας.
- (10) Η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας δεν επιτρέπεται να δηλώνεται, εκτός εάν το συγκεκριμένο μέτρο υπερβαίνει τα ελάχιστα απαιτούμενα της ενωσιακής νομοθεσίας, είτε με καθορισμό πιο φιλόδοξων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης σε εθνικό επίπεδο είτε με αύξηση της εφαρμογής του μέτρου. Επειδή αναγνωρίζεται ότι η ανακαίνιση των κτηρίων αποτελεί ουσιαστικό και μακροπρόθεσμο στοιχείο για την αύξηση της εξοικονόμησης ενέργειας, χρειάζεται να διευκρινιστεί ότι όλη η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα προώθησης της ανακαίνισης υφιστάμενων κτηρίων μπορεί να δηλώνεται εφόσον είναι επιπρόσθετη των εξελίξεων που θα επέρχονταν χωρίς το

μέτρο πολιτικής και εάν το κράτος μέλος αποδείξει ότι τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη έχουν συμβάλει όντως στην επίτευξη της εξοικονόμησης που δηλώνεται από το εν λόγω μέτρο.

- (11) Σύμφωνα με τη στρατηγική της Ενεργειακής Ένωσης και τις αρχές βελτίωσης της νομοθεσίας, θα πρέπει να δίνεται μεγαλύτερη σημασία στους κανόνες παρακολούθησης και επαλήθευσης, καθώς και στην απαίτηση ελέγχου ενός στατιστικά αντιπροσωπευτικού δείγματος μέτρων. Αναφορές σε «ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα» πρέπει να νοούνται ως η απαίτηση καθορισμού ενός υποσυνόλου στατιστικού πληθυσμού (μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας) με τρόπο που να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια το σύνολο του εν λόγω πληθυσμού (όλα τα μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας) και, συνεπώς, να επιτρέπει την εξαγωγή εύλογων συμπερασμάτων όσον αφορά την εμπιστοσύνη στο σύνολο των μέτρων.
- (12) Οι βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων θα πρέπει να ωφελούν ιδίως τους καταναλωτές που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια. Τα κράτη μέλη μπορούν ήδη να απαιτούν από τα υπόχρεα μέρη να συμπεριλαμβάνουν κοινωνικούς στόχους στα μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας, για την ενεργειακή ένδεια, και αυτή η δυνατότητα θα πρέπει να επεκτείνεται πλέον και στα εναλλακτικά μέτρα και μετατρέπεται σε υποχρέωση, ενώ ταυτόχρονα επαφίεται πλήρης ευελιξία στα κράτη μέλη όσον αφορά το μέγεθος, το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο των εν λόγω μέτρων. Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Συνθήκης, οι πολιτικές ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης θα πρέπει να ευνοούν την ένταξη και συνεπώς να διασφαλίζουν την προσβασιμότητα μέτρων ενεργειακής απόδοσης στους καταναλωτές με ενεργειακή ένδεια.
- (13) Ενέργεια που παράγεται για ή σε κτίρια με τεχνολογίες ανανεώσιμης ενέργειας μειώνει την ενέργεια από ορυκτές πηγές. Η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και η χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον κτιριακό τομέα συνιστούν σημαντικά μέτρα μείωσης της ενεργειακής εξάρτησης της Ένωσης και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, ιδίως ενόψει των φιλόδοξων στόχων για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030, καθώς και της συνολικής δέσμευσης που διατυπώθηκε κατά τη διάρκεια της διάσκεψης των μερών της σύμβασης-πλασιίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (COP21) που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι τον Δεκέμβριο του 2015. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη ορισμένη ποσότητα της ανανεώσιμης ενέργειας που παράγεται για ή σε κτίρια για ίδια χρήση προκειμένου να τηρούν τις απαιτήσεις εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τις μεθοδολογίες υπολογισμού που καθορίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.
- (14) Μεταξύ των μέτρων που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τη Νέα Συμφωνία για τους καταναλωτές ενέργειας, στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης και της στρατηγικής για τη θέρμανση και την ψύξη, είναι αναγκαίο να ενισχυθούν τα ελάχιστα δικαιώματα των καταναλωτών για σαφή και έγκαιρη πληροφόρηση σχετικά με την ενέργεια που καταναλώνουν. Τα άρθρα 9 έως 11 και το παράρτημα VII της οδηγίας 2012/27/ΕΕ πρέπει επομένως να τροποποιηθούν ώστε να προβλεφθεί συχνή και αυξημένη ανάδραση για την κατανάλωση ενέργειας. Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι τα δικαιώματα που σχετίζονται με την τιμολόγηση και τα στοιχεία τιμολόγησης ισχύουν για τους καταναλωτές θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού από

κεντρική πηγή, ακόμα και όταν δεν υφίσταται άμεση και ατομική συμβατική σχέση με προμηθευτή ενέργειας. Συνεπώς, για τους σκοπούς των εν λόγω διατάξεων, ο όρος «τελικός χρήστης» πρέπει να καλύπτει τους τελικούς πελάτες που αγοράζουν θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό προς ίδια χρήση, καθώς και τους ενοίκους μεμονωμένων μονάδων πολυκατοικιών ή κτιρίων πολλαπλών χρήσεων, εφόσον οι εν λόγω μονάδες τροφοδοτούνται από κεντρική πηγή. Ο όρος «τοπική μέτρηση» πρέπει να παραπέμπει στη μέτρηση κατανάλωσης από μεμονωμένες μονάδες των εν λόγω κτιρίων. Έως την 1η Ιανουαρίου 2020, οι νεοεγκατεστημένοι μετρητές και καταναλωτές κόστους θερμότητας θα πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως, ώστε να διασφαλίζεται η οικονομικά αποδοτική και συχνή παροχή πληροφοριών κατανάλωσης. Το νέο άρθρο 9α πρόκειται να εφαρμόζεται μόνο για τη θέρμανση, την ψύξη και το ζεστό νερό από κεντρική πηγή.

- (15) Ορισμένες διατάξεις του άρθρου 15 της οδηγίας 2012/27/ΕΕ σχετικά με τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή ενέργειας πρέπει να καταργηθούν: Η επανεξέταση του κεκτημένου στον τομέα της ενέργειας ενδέχεται να οδηγήσει σε άλλη διάρθρωση των υποχρεώσεων των κρατών μελών με βάση διαφορετικές πράξεις για την ενέργεια. Η αναδιάρθρωση αυτή δεν πρέπει να επηρεάσει την υποχρέωση των κρατών μελών να συμμορφώνονται με τις ουσιώδεις απαιτήσεις της οδηγίας 2012/27/ΕΕ, οι οποίες ενδέχεται να εισαχθούν εκ νέου, ολικώς ή μερικώς, σε άλλες πράξεις.
- (16) Με βάση την τεχνολογική πρόοδο και την αυξανόμενη χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον τομέα της ηλεκτροπαραγωγής, ο προκαθορισμένος συντελεστής για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh θα πρέπει να επανεξεταστεί ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές στον συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας (PEF) για την ηλεκτρική ενέργεια. Ο υπολογισμός του συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας (PEF) για την ηλεκτρική ενέργεια βασίζεται στις ετήσιες μέσες τιμές. Για την ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνικούς σταθμούς και την παραγωγή θερμότητας χρησιμοποιείται η μέθοδος υπολογισμού του φυσικού ενεργειακού περιεχομένου και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας από ορυκτά καύσιμα και βιομάζα χρησιμοποιείται η μέθοδος της τεχνικής απόδοσης της μετατροπής. Όσον αφορά την άκαυστη ανανεώσιμη ενέργεια, χρησιμοποιείται η μέθοδος του άμεσου ισοδύναμου με βάση την προσέγγιση της συνολικής πρωτογενούς ενέργειας. Για τον υπολογισμό του ποσοστού πρωτογενούς ενέργειας για την ηλεκτρική ενέργεια στη συνδυασμένη παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας (CHP), εφαρμόζεται η μέθοδος που καθορίζεται στο παράρτημα II της οδηγίας 2012/27/ΕΕ. Χρησιμοποιείται η μέση θέση στην αγορά, αντί της οριακής. Οι αποδόσεις μετατροπής θεωρείται ότι ανέρχονται στο 100% για άκαυστη ανανεώσιμη ενέργεια, στο 10% για γεωθερμικές μονάδες και στο 33% για πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Η συνολική απόδοση για συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας υπολογίζεται βάσει των πλέον πρόσφατων στοιχείων της Eurostat. Όσον αφορά τα όρια του συστήματος, ο PEF είναι 1 για όλες τις πηγές ενέργειας. Οι υπολογισμοί βασίζονται στην πιο πρόσφατη έκδοση του σεναρίου αναφοράς PRIMES. Η τιμή του PEF βασίζεται στην προβολή για το 2020. Η ανάλυση καλύπτει τα 28 κράτη μέλη της ΕΕ και τη Νορβηγία. Το σύνολο δεδομένων για τη Νορβηγία βασίζεται σε δεδομένα του ENTSO-E.
- (17) Για να διασφαλιστεί ότι τα παραρτήματα της οδηγίας και οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 10 είναι δυνατόν να

επικαιροποιηθούν, είναι αναγκαίο να παραταθεί η ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή. .

- (18) Για να καταστεί δυνατή η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της οδηγίας 2012/27/ΕΕ, πρέπει να εισαχθεί απαίτηση γενικής επανεξέτασης της οδηγίας και υποβολής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024.
- (19) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής της 28ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα¹¹, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει να συνοδεύουν, σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνουν για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα όπου επεξηγείται η σχέση μεταξύ των επιμέρους στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι δικαιολογημένη.
- (20) Επομένως, η οδηγία 2012/27/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2012/27/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

- (1) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την παρούσα οδηγία ορίζεται κοινό πλαίσιο μέτρων για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης εντός της Ένωσης προκειμένου να διασφαλισθεί η επίτευξη των πρωταρχικών στόχων ενεργειακής απόδοσης στην Ένωση 20% για το 2020 και του δεσμευτικού στόχου 30% για το 2030 και να προετοιμασθεί το έδαφος για περαιτέρω βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης μετά τις προαναφερόμενες χρονολογίες. Καθορίζονται κανόνες με σκοπό την άρση των φραγμών στην αγορά ενέργειας και την εξάλειψη των αδυναμιών της αγοράς που παρεμποδίζουν την απόδοση στον εφοδιασμό και τη χρήση ενέργειας, και προβλέπει τον καθορισμό ενδεικτικών εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης και συνεισφορών για το 2020 και το 2030.»

- (2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3 Στόχοι ενεργειακής απόδοσης

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει ενδεικτικό εθνικό στόχο ενεργειακής απόδοσης για το 2020, βασιζόμενο είτε στην πρωτογενή ή στην τελική κατανάλωση ενέργειας, είτε στην εξοικονόμηση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας, είτε στην ενεργειακή ένταση. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους στόχους αυτούς στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 και το παράρτημα XIV μέρος 1. Στην κοινοποίηση

¹¹ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

εκφράζουν επίσης τους στόχους αυτούς ως απόλυτο επίπεδο κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας και τελικής κατανάλωσης ενέργειας το 2020 και εξηγούν με ποιον τρόπο και βάσει ποιων στοιχείων έγινε ο υπολογισμός.

Κατά τον καθορισμό των εν λόγω στόχων, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν:

- α) ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2020 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 483 εκατομμύρια ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας ή τα 1 086 εκατομμύρια ΤΠΠ τελικής ενέργειας·
- β) τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία·
- γ) τα μέτρα που ελήφθησαν για την επίτευξη των εθνικών στόχων εξοικονόμησης ενέργειας και εγκρίθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/32/ΕΚ και
- δ) άλλα μέτρα για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης στα κράτη μέλη και σε επίπεδο Ένωσης.

Κατά τον καθορισμό των στόχων αυτών, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν επίσης υπόψη εθνικές συνθήκες που επηρεάζουν την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, όπως:

- α) οικονομικώς αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας·
- β) την εξέλιξη και την πρόβλεψη του ΑΕΠ,
- γ) αλλαγές στις εισαγωγές και τις εξαγωγές ενέργειας·
- δ) την ανάπτυξη όλων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την πυρηνική ενέργεια, τη δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα και
- ε) την έγκαιρη δράση.

2. Έως τις 30 Ιουνίου 2014, η Επιτροπή εκτιμά την επιτευχθείσα πρόοδο και κατά πόσον η Ένωση έχει πιθανότητες να επιτύχει κατανάλωση ενέργειας που δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και τα 1 086 εκατ. ΤΠΠ τελικής ενέργειας το 2020.

3. Κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή:

- α) αθροίζει τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους ενεργειακής απόδοσης που έχουν κοινοποιήσει τα κράτη μέλη·
- β) εκτιμά κατά πόσον το άθροισμα αυτών των στόχων μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη ένδειξη για το κατά πόσον η Ένωση ως σύνολο βρίσκεται στον σωστό δρόμο λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση της πρώτης ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 και την αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2·
- γ) λαμβάνει υπόψη συμπληρωματική ανάλυση προερχόμενη από:

- i) αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την ενεργειακή κατανάλωση σε απόλυτα μεγέθη αλλά και σε σχέση με την οικονομική δραστηριότητα σε επίπεδο Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της προόδου όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του εφοδιασμού ενέργειας στα κράτη μέλη τα οποία έχουν βασίσει τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους τους στην τελική κατανάλωση ενέργειας ή στην εξοικονόμηση τελικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης της προόδου που οφείλεται στη συμμόρφωση των κρατών μελών με το κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας·
 - ii) τα αποτελέσματα ασκήσεων σε μοντέλα σχετικά με τις μελλοντικές τάσεις της κατανάλωσης ενέργειας σε επίπεδο Ένωσης.
- δ) συγκρίνει τα αποτελέσματα των στοιχείων α) έως γ) με την ποσότητα κατανάλωσης ενέργειας που θα χρειαζόταν προκειμένου να επιτευχθεί κατανάλωση ενέργειας, η οποία δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. TΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και τα 1 086 εκατ. TΠΠ τελικής ενέργειας το 2020.

4. Κάθε κράτος μέλος ενδεικτικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης στον στόχο της Ένωσης για το 2030 που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 σύμφωνα με τα άρθρα [4] και [6] του κανονισμού (ΕΕ) XX/20XX [Διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης]. Κατά τον καθορισμό των εν λόγω συνεισφορών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν θα υπερβαίνει τα 1 321 εκατομμύρια TΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και τα 987 εκατομμύρια TΠΠ τελικής ενέργειας. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις συνεισφορές αυτές στην Επιτροπή ως μέρος των οικείων ενοποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα [3] και [7] έως [11] του κανονισμού (ΕΕ) XX/20XX [Διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης].»·

- (3) Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7
Υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν σωρευτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση, ο οποίος ισοδυναμεί τουλάχιστον με:

- α) νέα εξοικονόμηση κάθε χρόνο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020, ίση με το 1,5 % των κατ' όγκο ετήσιων πωλήσεων ενέργειας στους τελικούς πελάτες, κατά μέσο όρο σε σχέση με την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013·
- β) νέα εξοικονόμηση κάθε έτος από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 ίση με το 1,5% των κατ' όγκο ετήσιων πωλήσεων ενέργειας στους τελικούς πελάτες, κατά μέσο όρο σε σχέση με την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019.

Τα κράτη μέλη εξακολουθούν να επιτυγχάνουν νέα ετήσια εξοικονόμηση της τάξεως του 1,5% για δεκαετείς περιόδους μετά το 2030, εκτός εάν από τις επανεξετάσεις της Επιτροπής έως το 2027 και κάθε δέκα (10) έτη εφεξής συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν είναι απαραίτητη η επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της Ένωσης για το κλίμα και την ενέργεια το 2050.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) και με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να υπολογίζουν μόνο την εξοικονόμηση ενέργειας που απορρέει από τα νέα μέτρα πολιτικής που εισάγονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή μέτρα πολιτικής που εισάγονται κατά τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι τα εν λόγω μέτρα οδηγούν σε μεμονωμένες δράσεις που πραγματοποιούνται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020 και αποφέρουν εξοικονόμηση.

Οι κατ' όγκο πωλήσεις ενέργειας που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές μπορούν να εξαιρούνται εν όλω ή εν μέρει από τους εν λόγω υπολογισμούς.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν τον τρόπο σταδιακής εισαγωγής της υπολογισθείσας ποσότητας νέας εξοικονόμησης σε κάθε περίοδο όπως αναφέρεται στα στοιχεία α) και β), εφόσον η απαιτούμενη συνολική σωρευτική εξοικονόμηση έχει επιτευχθεί έως τη λήξη κάθε περιόδου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, κάθε κράτος μέλος μπορεί:

- α) να πραγματοποιεί τον υπολογισμό που απαιτείται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) χρησιμοποιώντας τιμές 1% το 2014 και το 2015, 1,25 % το 2016 και το 2017 και 1,5% το 2018, 2019 και 2020·
- β) να εξαιρεί από τον υπολογισμό το σύνολο ή μέρος των πωλήσεων ενέργειας, κατ' όγκο, που χρησιμοποιείται στις βιομηχανικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK·
- γ) επιτρέπει η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται στους τομείς μετατροπής, μεταφοράς και διανομής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των αποδοτικών υποδομών τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των απαιτήσεων του άρθρου 14 παράγραφος 4, του άρθρου 14 παράγραφος 5 στοιχείο β) και του άρθρου 15 παράγραφοι 1 έως 6 και παράγραφος 9, να υπολογίζεται για την ποσότητα εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1·
- δ) να μετρά την εξοικονόμηση ενέργειας από μεμονωμένες πρόσφατα εφαρμοσθείσες δράσεις από την 31η Δεκεμβρίου 2008 που εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο το 2020 και εντεύθεν και η μέτρηση και η επαλήθευσή της είναι δυνατές για την εξοικονόμηση ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1· και
- ε) να εξαιρεί από τον υπολογισμό της απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 την επαληθεύσιμη ποσότητα ενέργειας που παράγεται για ή σε κτίρια για ίδια χρήση συνεπεία μέτρων πολιτικής που προάγουν τη νέα εγκατάσταση τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας.

3. Το σύνολο των προτιμώμενων επιλογών δυνάμει της παραγράφου 2 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 25% της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν και υπολογίζουν

χωριστά τις επιπτώσεις των προτιμώμενων επιλογών για τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β):

- α) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα στοιχεία α), β), γ) και δ) της παραγράφου 2.
- β) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα στοιχεία β), γ), δ) και ε) της παραγράφου 2, με την προϋπόθεση ότι οι μεμονωμένες δράσεις κατά την έννοια του στοιχείου δ) εξακολουθούν να έχουν επαληθεύσιμες και μετρήσιμες επιπτώσεις μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020.

4. Η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020 δεν επιτρέπεται να συνυπολογιστεί για την απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εξοικονόμηση που απορρέει από μέτρα πολιτικής σύμφωνα με τα άρθρα 7α και 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6 να υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V.

6. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν την απαιτούμενη εξοικονόμηση δυνάμει της παραγράφου 1 είτε με την καθιέρωση καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7α, είτε με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7β. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνδυάζουν το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης με εναλλακτικά μέτρα πολιτικής.

7. Τα κράτη μέλη αποδεικνύουν ότι, όταν υπάρχει αλληλεπικάλυψη του αντικτύπου των μέτρων πολιτικής ή των επιμέρους δράσεων, δεν μετράται διπλά η εξοικονόμηση ενέργειας.»

(4) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 7α και 7β:

«Άρθρο 7α

Καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με την καθιέρωση καθεστώτος υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, μεριμνούν ώστε τα υπόχρεα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και δραστηριοποιούνται στην επικράτεια του εκάστοτε κράτους μέλους επιτυγχάνουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 2, την απαίτηση σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση που καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, υπόχρεα μέρη μεταξύ των διανομέων ενέργειας ή/και των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας που δραστηριοποιούνται στην επικράτειά του, στα οποία είναι δυνατό να περιλαμβάνονται οι διανομείς καυσίμων κίνησης ή οι εταιρείες λιανικής πώλησης καυσίμων κίνησης που δραστηριοποιούνται στην επικράτειά του. Η

απαραίτητη εξοικονόμηση ενέργειας για την εκπλήρωση της υποχρέωσης επιτυγχάνεται από τα υπόχρεα μέρη μεταξύ των τελικών πελατών οι οποίοι ορίζονται από το κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τον υπολογισμό βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1, ή, εάν τα κράτη μέλη λάβουν σχετική απόφαση, με πιστοποιημένη εξοικονόμηση που απορρέει από άλλα μέρη όπως αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο β).

3. Τα κράτη μέλη εκφράζουν την εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται από κάθε υπόχρεο μέρος με όρους κατανάλωσης είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας. Η επιλεγόμενη μέθοδος για να εκφραστεί η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας χρησιμοποιείται επίσης για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης που απαιτείται από τα υπόχρεα μέρη. Εφαρμόζονται οι συντελεστές μετατροπής που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

4. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή σύστημα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης με βάση το οποίο διενεργούνται τεκμηριωμένοι έλεγχοι σε στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα υπόχρεα μέρη. Η εν λόγω μέτρηση, έλεγχος και επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα μέρη.

5. Στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη:

- α) συμπεριλαμβάνουν στις υποχρεώσεις εξοικονόμησης που επιβάλλουν απαιτήσεις κοινωνικού σκοπού, μεταξύ άλλων απαιτώντας την κατά προτεραιότητα υλοποίηση μεριδίου μέτρων ενεργειακής απόδοσης σε νοικοκυριά που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια και στις εργατικές κατοικίες·
- β) επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν, στο πλαίσιο της υποχρέωσής τους, την πιστοποιημένη εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν οι πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλα τρίτα μέρη, ακόμη και όταν τα υπόχρεα μέρη προωθούν μέτρα μέσω άλλων εγκεκριμένων από το κράτος φορέων ή μέσω δημόσιων αρχών, ανεξαρτήτως εάν σε αυτές συμμετέχουν επίσημες συμπράξεις ή όχι και σε συνδυασμό ενδεχομένως με άλλες πηγές χρηματοδότησης. Όταν τα κράτη μέλη το επιτρέπουν, μεριμνούν για εφαρμογή διαδικασίας έγκρισης σαφούς, διαφανούς και ανοικτής σε όλους τους παράγοντες της αγοράς, η οποία αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση του κόστους πιστοποίησης·
- γ) μπορούν να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν την εξοικονόμηση που επιτεύχθηκε σε ένα συγκεκριμένο έτος ωσάν να είχε επιτευχθεί σε ένα από τα τέσσερα προηγούμενα ή τρία επόμενα έτη, εφόσον δεν υπερβαίνουν τη λήξη των περιόδων υποχρέωσης που καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

6. Άπαξ ετησίως, τα κράτη μέλη δημοσιεύουν την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνει κάθε υπόχρεο μέρος ή κάθε υποκατηγορία υπόχρεου μέρους, καθώς και συνολικά στο πλαίσιο του καθεστώτος.

Άρθρο 7β
Εναλλακτικά μέτρα πολιτικής

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, μεριμνούν ώστε η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 να επιτυγχάνεται στους τελικούς πελάτες.

2. Κατά τον σχεδιασμό εναλλακτικών μέτρων πολιτικής με στόχο την εξοικονόμησης ενέργειας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις σε νοικοκυριά που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια.

3. Όσον αφορά όλα τα μέτρα πλην των φορολογικών, τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης, με βάση τα οποία διενεργούνται τεκμηριωμένοι έλεγχοι σε στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη. Η μέτρηση, ο έλεγχος και η επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη.»

(5) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Μέτρηση φυσικού αερίου»·

β) στην παράγραφο 1 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό, οικονομικώς εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας, παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές φυσικού αερίου ατομικοί μετρητές που να αντικατοπτρίζουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση του τελικού καταναλωτή και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τον πραγματικό χρόνο χρήσης.»

γ) η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«Εφόσον και στον βαθμό που τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ευφυή συστήματα μέτρησης και διοργανώνουν την ανάπτυξη έξυπνων μετρητών φυσικού αερίου σύμφωνα με την οδηγία 2009/73/ΕΚ.»

ii) τα στοιχεία γ) και δ) διαγράφονται·

δ) η παράγραφος 3 διαγράφεται·

(6) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 9α:

Μέτρηση, τοπική μέτρηση και επιμερισμός του κόστους για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης και ζεστού νερού για οικιακή κατανάλωση, μετρητές που αναγράφουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση του τελικού πελάτη.

Εφόσον η θέρμανση και η ψύξη ή το ζεστό νερό ενός κτιρίου παρέχονται από δίκτυο τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης ή από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλά κτίρια, εγκαθίσταται πάντοτε συσκευή μέτρησης της κατανάλωσης θερμότητας ή ζεστού νερού στον εναλλάκτη θερμότητας ή στο σημείο διανομής.

2. Σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων όπου η θέρμανση ή η ψύξη παρέχεται από κεντρική πηγή ή δίκτυο τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, εγκαθίστανται επίσης ατομικοί μετρητές για τη μέτρηση της κατανάλωσης για θέρμανση ή ψύξη ή για ζεστό νερό σε κάθε κτιριακή μονάδα.

Εφόσον η χρήση ατομικών μετρητών δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικώς αποδοτική για τη μέτρηση της θέρμανσης ή της ψύξης σε κάθε κτιριακή μονάδα, χρησιμοποιούνται ατομικοί κατανεμητές κόστους της θέρμανσης για τη μέτρηση της κατανάλωσης θέρμανσης σε κάθε θερμαντικό σώμα, εκτός εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος αποδείξει ότι η εγκατάσταση των εν λόγω κατανεμητών κόστους θέρμανσης δεν είναι οικονομικώς αποδοτική. Στις περιπτώσεις αυτές, είναι δυνατόν να εξετάζονται εναλλακτικές και οικονομικώς αποδοτικές μέθοδοι μέτρησης της κατανάλωσης θέρμανσης. Οι όροι αδυναμίας τεχνικής εφαρμογής και οικονομικής αποδοτικότητας καθορίζονται σαφώς και δημοσιεύονται από τα κράτη μέλη.

Στα νέα κτίρια του τύπου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ή όταν σε ένα τέτοιο κτίριο πραγματοποιείται ανακαίνιση μεγάλης κλίμακας, όπως ορίζεται στην οδηγία 2010/31/ΕΕ, προβλέπονται πάντοτε ατομικοί μετρητές.

3. Στις πολυκατοικίες ή τα κτίρια πολλαπλών χρήσεων που διαθέτουν τηλεθέρμανση ή τηλεψύξη, ή εφόσον σε τέτοια κτίρια είναι διαδεδομένα τα κοινόχρηστα συστήματα ψύξης ή θέρμανσης, τα κράτη μέλη καθορίζουν διαφανείς κανόνες για την κατανομή του κόστους της κατανάλωσης θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού στα κτίρια αυτά, ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η ακρίβεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- α) του ζεστού νερού οικιακής χρήσης·
- β) της θέρμανσης από την εγκατάσταση του κτιρίου και για τη θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων (εφόσον τα κλιμακοστάσια και οι διάδρομοι είναι εξοπλισμένοι με θερμαντικά σώματα)·
- γ) της θέρμανσης ή της ψύξης διαμερισμάτων.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, από την 1η Ιανουαρίου 2020, οι εγκατεστημένοι μετρητές και οι κατανεμητές κόστους παρέχουν τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως.

Μετρητές και κατανεμητές κόστους που έχουν ήδη εγκατασταθεί αλλά δεν παρέχουν τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως εξοπλίζονται έως την 1η Ιανουαρίου 2027 με την εν λόγω δυνατότητα ή αντικαθίστανται με συσκευές που παρέχουν τη δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης, εκτός εάν το οικείο κράτος μέλος αποδείξει ότι αυτό δεν είναι οικονομικά αποδοτικό.»

(7) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Πληροφορίες τιμολόγησης για το φυσικό αέριο»

β) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στις περιπτώσεις που οι τελικοί καταναλωτές δεν διαθέτουν τους έξυπνους μετρητές που αναφέρονται στην οδηγία 2009/73/EK, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης είναι ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση φυσικού αερίου, σύμφωνα με το παράρτημα VII σημείο 1.1, εφόσον αυτό είναι τεχνικά δυνατό και οικονομικά αιτιολογημένο.»

γ) στην παράγραφο 2 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: ’

«Οι μετρητές που εγκαθίστανται σύμφωνα με την οδηγία 2009/73/EK θα παρέχουν τη δυνατότητα ακριβούς τιμολόγησης, με βάση την πραγματική κατανάλωση. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί καταναλωτές έχουν τη δυνατότητα εύκολης πρόσβασης σε συμπληρωματικές πληροφορίες που τους επιτρέπουν να ελέγχουν οι ίδιοι λεπτομερώς το ιστορικό της κατανάλωσής τους.»

(8) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 10α:

«Άρθρο 10α

Τιμολόγηση και πληροφορίες κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης να είναι ακριβείς και να βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση, σύμφωνα με τα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος VIIα, για όλους τους τελικούς χρήστες στους οποίους έχει γίνει εγκατάσταση μετρητών και κατανεμητών κόστους.

Η υποχρέωση αυτή μπορεί, με εξαίρεση την περίπτωση της τοπικής μέτρησης κατανάλωσης δυνάμει του άρθρου 9α παράγραφος 2, να τηρείται με σύστημα τακτικής ανάγνωσης της κατανάλωσης στον μετρητή από τους τελικούς πελάτες, την οποία κοινοποιούν στον προμηθευτή ενέργειας. Μόνο στις περιπτώσεις που ο τελικός πελάτης δεν έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα αυτής της μέτρησης για δεδομένη περίοδο τιμολόγησης, η τιμολόγηση θα βασίζεται σε κατ’ εκτίμηση ή σε κατ’ αποκοπήν χρέωση.

2. Τα κράτη μέλη:
- α) απαιτούν, αν οι πληροφορίες που αφορούν την ενεργειακή τιμολόγηση και το ιστορικό της κατανάλωσης των τελικών χρηστών είναι διαθέσιμα, να διατίθενται σε πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών τον οποίο έχει ορίσει τελικός χρήστης·
 - β) διασφαλίζουν ότι στους τελικούς πελάτες προσφέρεται η επιλογή παροχής των πληροφοριών τιμολόγησης και των λογαριασμών με ηλεκτρονικό τρόπο και ότι, εάν οι πελάτες το ζητήσουν, λαμβάνουν σαφείς και κατανοητές εξηγήσεις για τον τρόπο με τον οποίο καταρτίστηκε ο λογαριασμός τους, ιδίως εφόσον οι λογαριασμοί δεν βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση·
 - γ) διασφαλίζουν ότι στους λογαριασμούς παρέχονται σε όλους τους τελικούς χρήστες κατάλληλες πληροφορίες βάσει της πραγματικής κατανάλωσης σύμφωνα με το σημείο 3 του παραρτήματος VII·
 - δ) μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του τελικού πελάτη, η παροχή πληροφοριών τιμολόγησης δεν θεωρείται αίτημα προς πληρωμή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι παρέχονται ευέλικτες ρυθμίσεις για τις πληρωμές.»·

(9) το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Κόστος πρόσβασης στις πληροφορίες μέτρησης και τιμολόγησης για το φυσικό αέριο»·

β) η παράγραφος 2 διαγράφεται·

(10) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 11α:

«Άρθρο 11α

Κόστος πρόσβασης στα στοιχεία μέτρησης και τιμολόγησης για θέρμανση και ψύξη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί πελάτες λαμβάνουν δωρεάν όλους τους λογαριασμούς τους και τις πληροφορίες τιμολόγησης της κατανάλωσης ενέργειας και ότι οι τελικοί πελάτες έχουν κατάλληλη και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία της κατανάλωσής τους.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η κατανομή του κόστους των πληροφοριών τιμολόγησης για την ατομική κατανάλωση θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού σε πολυκατοικίες σύμφωνα με το άρθρο 9α παράγραφος 2 γίνεται σε μη κερδοσκοπική βάση. Οι δαπάνες που προκύπτουν από την ανάθεση αυτού του καθήκοντος σε τρίτο μέρος, όπως σε πάροχο υπηρεσιών ή σε τοπικό προμηθευτή ενέργειας, οι οποίες καλύπτουν τη μέτρηση, την κατανομή και τον υπολογισμό της πραγματικής ατομικής κατανάλωσης σε κτίρια αυτού του είδους, μπορούν να

μετακυλίνονται στους τελικούς χρήστες, υπό τον όρο ότι οι δαπάνες αυτές είναι εύλογες.»·

(11) το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 5 τροποποιείται ως εξής:

i) το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο διαγράφονται·

ii) το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι φορείς εκμετάλλευσης του συστήματος μεταφοράς και οι φορείς εκμετάλλευσης του συστήματος διανομής συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παραρτήματος XII.»·

β) η παράγραφος 8 διαγράφεται·

(12) στο άρθρο 23, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 22 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 4 Δεκεμβρίου 2017. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την ανάθεση της εν λόγω αρμοδιότητας το αργότερα εννέα μήνες πριν από το τέλος της πενταετούς περιόδου. Η ανάθεση αρμοδιότητας παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εγείρουν αντιρρήσεις για την εν λόγω παράταση, το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.»·

(13) στο άρθρο 24 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 12:

«12. Η Επιτροπή αξιολογεί την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2024 και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για περαιτέρω μέτρα.»·

(14) τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις **XXXX** [θα προστεθεί η ημερομηνία 12 μήνες από την έναρξη ισχύος]. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος